

IMPRUDENT. MANIPULATOR. IMPULSIV.  
ARATĂ CA UN ÎNGER, GÂNDEȘTE CA UN DEMON.  
ÎN POVEȘTEA ASTA, IUBIREA ESTE CEA CARE TRANSFORMĂ PRINȚUL ÎNTR-O BESTIE.



# MOSTENITORUL DE DIAMANT

MORGAN KANE

 ROYAL INK BOOKS

Nu meriți, dar înghiți în sec  
și accepți



## CAPITOLUL I

### *Morana Des Leoneha*

Până la vârsta de nouăsprezece ani am ieșit din castel doar sub acoperire, mici escapade care ne-au pregătit pentru lumea exterioară. Alături de Khalida, era ușor să mă prefac stăpână pe situație, însă Elora, mătușa mea, mă citea ca pe o carte deschisă, iar în ultimele vacanțe pe teritoriul Teresiei – acelea care ne-au pregătit pentru venirea în Rirwan – ne-a trimis separat. Trebuia ca fiecare să-și găsească puterea interioară, să poată răzbate în fiecare situație ivită. Nu ne puteam permite să fim luate prin surprindere.

Însă toate aceste lecții ale lor s-au sfârșit cu o greșeală din partea mea, care a pus în pericol viața bărbatului pe care ajunseseam să-l iubesc. Dragostea mea pentru Remus și naivitatea de care am dat dovadă au condus spre moartea lui. Încrederea regilor în Remus a fost distrusă, iar siguranța identității mele prima. Regele nu își permitea să lase nicio fisură în oamenii care trebuiau să apere regatul, astfel că a fost nevoit să-l reducă la tăcere pe bodyguardul care îmi furase inima. Regii și Khalida credeau că am fost manipulată pentru vreun scop mârșav pus la cale de el, dar eu nu-l vedeam pe Remus în stare de așa ceva, tocmai din acest motiv

vinovăția m-a determinat să refuz să mă mai abat de la drumul meu.

Fiindcă acea greșeală a condus spre o consecință care a distrus un om.

Sunt o prințesă, indiferent de ceea ce consider eu că merit. Statutul nu-mi permite să mă mozolesc cu oricine. O escapadă pentru mine, o reducere la tăcere pentru partener. Khalida și-a învățat ușor lecția, ea era deja logodită cu un prinț moștenitor. Eu... cu mine lucrurile au fost complicate, întrucât existența mea nu doar că a fost ascunsă, dar majoritatea oamenilor credea că regele Conven, dușmanul de moarte al continentului nostru, m-a ucis atunci când a atacat palatul Insulelor de Diamant. O căsătorie aranjată ieșea din discuție, fiindcă mama lăsase instrucțiuni clare. O căsătorie doar din dragoste. Nimic mai puțin pentru fiica ei iubită.

Frumoasă iluzie...

Doar atât, o iluzie bine înfășurată în cele mai fantastice povești în care alegem să credem.

Iubirea e un lux pentru cei ca noi. Iar eu nu mi-l permit.

Și ideea îmi este întărită acum, când îl privesc pe Issey, prințul moștenitor al Nefrezei. Stă relaxat, cu o mână în pantalonii scurți din in alb, purtând o cămașă înflorată, și cu un pahar de șampanie în cealaltă mână. Soarbe rar din ea, păcălind pe oricine e naiv să creadă că lui îi place alcoolul, dar el doar se folosește de acest fapt pentru a distrage atenția altora. L-am urmărit încă din septembrie, de când a început să-mi dea târcoale pentru a afla adevărata mea identitate, și am reușit să-i deslușesc fiecare șiretlic pe care l-a avut în agendă.

Cel puțin, așa am crezut.

Issey, cu părul lui blond ce-i cade în bucle rebele pe frunte, pare un înger, iar imaginea este întărită de ochii de un albastru intens cu care te poate vrăji într-o secundă. Surâsul slab, acela din colțul gurii care îți șoptește știu-ce-îți-dorești-și-am-de-gând-să-îți-ofer, este picătura ce îți cutremură întreaga ființă, fiindcă nu ai cum să-i rezști. Cazi în capcana lui precum musca în pânda păianjenului. Îți lasă impresia că

poți scăpa oricând, doar pentru a te agita mai mult în jurul lui. Pentru a deveni complet și iremediabil la mila lui.

Știu asta. Am trăit-o pe pielea mea.

În noaptea primei ninsori din acest an, am rămas cu toții să dormim la Agnar acasă. Tachinările dintre mine și Issey au dus spre ceea ce credeam că ne dorim amândoi. În miezul nopții a apărut la ușa camerei mele și ne-am lipit trupurile precum două piese puzzle care se îmbinau perfect. M-a făcut să tremur de dorință și mi-a oferit cel mai cutremurător orgasm, folosindu-se doar de gura aia păcătoasă și de atingerile pline de posesivitate. Am cedat înaintea lui datorită pasiunii ce ne leagă. Am sperat ca o naivă într-o noapte de neuitat și la ideea unei posibile relații de dragoste.

Însă m-am înșelat.

Issey s-a dezlipit de mine în secunda în care a aflat că sunt virgină și s-a îndepărtat de parcă îi spusese că am o boală contagioasă. Felul în care a aruncat prezervativul nefolosit la marginea patului mi-a zguduit complet lumea și m-a făcut să-mi pierd și ultima brumă de încredere în mine. Motivul invocat de el a fost picătura care a umplut paharul. A venit să mă seducă doar pentru a-i oferi informații despre adevărata mea identitate.

Și poate că orgoliul meu rănit ar fi fost vindecat în scurt timp, dar gândul că s-a folosit de atracția mea față de el, de trupul meu, de mintea mea, doar pentru a afla niște informații care oricum au ieșit la iveală în următoarea zi, m-a făcut să mă simt murdară, reciclată.

Aceasta a fost ultima mea greșală. Să cred în iluzia unui bărbat desăvârșit. Să cred că îl pot iubi. Să sper că pot trăi un basm.

Bineînțeles că nu s-a ajuns în acel stadiu.

Iubirea – dacă a fost vreo fărâamă, s-a transformat în ură. Iar atracția – și aceea a fost din plin, în dispreț.

Issey zâmbeste pe deasupra paharului spre Dimas și îi face jucăuș cu ochiul, apoi revine la discuția cu Aelius.

Iar eu nu îl urmăresc fiindcă tânjesc după el. Deloc. Doar îmi alunecă ochii spre el fără să am puterea de a-i opri. Ceea ce e o mare slăbiciune din partea mea, dar... nu mai contează.

*Nu mă îndrăgostesc de Issey!*

Imediat după balul de iarnă și după o discuție mai intensă cu regele și regina Mocarmi, am plecat cu toții pe insula principală, locul unde părinții mei aveau reședința. Nu am putut să mă apropiu de palat, cu toate că nu l-am mai văzut de 14 ani, de teamă că toate amintirile cu mama mă vor doborî. În schimb, ne-am instalat într-una din casele în care obișnuiam să stăm când veneam la plajă.

Acum toți se bucură de vacanța binemeritată, venită după o perioadă plină de adrenalină în care nervii ne-au fost puși la grea încercare. Khalida a fost răpită de oamenii regelui Conven, a fost împușcată atunci când l-a salvat pe Agnar, apoi a avut o perioadă de recuperare destul de grea. Regii și reginele din Isle of Tanliaki, alături de Aelius, au fost plecați pe o perioadă de câteva zile pe un teritoriu neutru pentru a negocia cu regele terorii.

Partea cea bună este că au semnat un acord de pace. Partea proastă este că liniștea a fost plătită destul de scump. Cu toate că ei vor să-mi ascundă adevărul, am fost poate naivă de-a lungul timpului, dar niciodată proastă. Regele își trimite prințul în Rirwan pentru mine. M-a vrut încă de la naștere. Acum, cu atât mai mult. Mabus, prințul întunericului cum l-am poreclit cu Khalida, va face un schimb de experiență cu Aelius. Un schimb deloc echitabil, dar pacea costă mult. Prea mult așa putea spune, fiindcă o parte adânc îngropată în mine sfârâie de nerăbdare să înceapă războiul. Dorința aceea împușcată și interzisă.

*Dorința răzbunării.*

Gândurile îmi sunt distrase de cei care întetesc focul deja mare de pe plajă. Astăzi este o sărbătoare păgână pe care poporul meu o iubește și în care crede cu tărie. *Stingerea Întunericului* este tradiția noastră de sute de ani. Cu câteva zile înainte de intrarea în noul an, se ridică cel mai mare rug

pe care îl putem face. Îl ardem și întem și focul până acesta poate ajunge la stele, la zeități și zei pentru a-și îndeplini promisiunea. Noi oferim ofrande, ei ne ard tot ce e întunecat în noi. În noaptea de *Stingere* nu ai voie să fii supărat, să atragi gândurile negative sau întunericul.

În noaptea asta dansăm, petrecem, râdem și alungăm tot ce a fost negativ în anul ce-a trecut. Ne curățăm de întuneric.

Când eram mică, adoram această sărbătoare. De fiecare dată petreceam alături de mama în această reședință de la marginea capitalei. Sărbătoream împreună cu angajații, iar eu și mama dansam, mâncam și petreceam alături de ei. Acum parcă totul are un gust amar, întrucât nu pot găsi puterea de a zâmbi. Nu am mai asistat la *Stingerea Întunericului* vreme de 14 ani, de când am rămas orfană, iar acum nu știu dacă pot regăsi bucuria de altă dată.

Issey a distrus și ultima fărâmă de încredere în mine atunci când s-a folosit de atracția dintre noi doar pentru a mă manipula. O zbatere plină de emoții m-a cuprins în momentul în care a apărut la ușa mea acum două săptămâni. Trupul mi s-a trezit instantaneu la viață în urma atingerilor lui posesive. În schimb, inima... aceea s-a legat cu putere de speranța unui început de poveste frumos. Când s-a ridicat de pe mine și a început să mă îmbrace, distant și reținut, doar pentru că a aflat că sunt virgină, am crezut că mi s-a dărâmat lumea. Nu am crezut vreodată că tachineările noastre au reușit să își creeze un drum spre inima mea. Astfel că toate cuvintele pe care mi le-a spus ulterior au reușit să prăbușească bariera după care m-am ascuns.

Am fost vulnerabilă.

M-am simțit murdară, neînsemnată, reciclată.

Issey e criminalul visurilor mele.

Nana are grijă de casa aceasta încă de când eram o copilă, iar acum arată ca o bunicuță. Părul negru i-a încărunțit, trupul parcă a intrat la apă, chiar dacă poartă același gen de rochie turcoaz ca în copilăria mea. Pofta de viață nu i s-a stins și se vede în fiecare rid accentuat de

zâmbet atunci când vorbește cu toți prietenii mei. Când m-a văzut în fața casei, a început să plângă, apoi m-a răsfățat pentru a compensa anii în care am lipsit. Ceilalți servitori sunt tineri, dar la fel de plini de viață. Însă nimeni, niciodată, nu o poate înlocui pe Nana. Ea îmi dădea cele mai delicioase prăjituri când fugeam din pat în miez de noapte, iar acum mi le aduce fără să i le cer.

Focul începe să trosnească, iar flăcările se ridică din ce în ce mai sus, scânteile aprinzând mai puternic cerul nopții presărat de stele. Khalida se sperie de sunet, apoi râde cu ochii închiși și capul dat pe spate, fericită că Agnar o cuprinde cu brațele de la spate. Prințul Rirwanului e îndrăgostit iremediabil de prințesa Mocarmi, logodnica lui. Se apleacă și îi sărută tandru obrazul, apoi trece cu nasul pe curbura gâtului ei. Verișoara mea alunecă mai mult în brațele lui și suspină împlinită. Merită toată iubirea pe care o are Agnar de oferit, chiar mai mult pentru determinarea cu care a luptat pentru el. Eu aș fi renunțat de mult. Dar eu nu sunt Khalida. Ea știe ce vrea și nu așteaptă să i se ofere. Ea face tot ce e necesar să-l obțină.

Unul dintre bărbații care se ocupă de bucătărie aruncă o bombă – haine îmbibate în combustibil și înfășurare ca într-o minge – și focul explodează într-un război de limbi ce se luptă să ajungă cât mai aproape de cer.

Muzica începe să răsună din ce în ce mai tare în ritmuri latino pe care ți-e imposibil să nu-ți miști șoldurile, iar Demetria începe să țipe dând tonul distracției. Demetria, fosta iubită a lui Agnar și actuala iubită de ocazie a lui Aelius, o prinde de mână pe Nysaa, prietena și colega noastră de la Universitatea Atrana, și încep să danseze ușor pe ritmul muzicii. Unduirile lor atrag atenția băieților, iar Nana îi dă un strop de curaj lui Aelius, prințul moștenitor al Qothosului, să se ducă spre cele două fete.

Aelius nu are nevoie de niciun strop de curaj. E genul de bărbat care ar putea seduce și diavolul dacă și-ar dori, însă îi face Nanei pe plac și le cuprinde cu brațele pe cele două fete. Se apleacă puțin între ele, oferindu-le cel mai dulce zâmbet al

lui, iar ele dansează lipsite de griji. Exact așa cum trebuie de *Stingerea Întunerului*.

Un surâs ambiguu mi se strecoară atât în suflet, cât și pe chip când îi văd pe toți atât de relaxați. Merită din plin. Însă privirea mea îl țintește pe Dimas, prințul moștenitor al Khotarului – asasinul asasinilor pe care țara sa îi creează, și această informație este pe deplin susținută de privirea lui sălbatică ce o dorește pe Nysaa. Nu știu povestea lor, însă după sărutul de la concertul din septembrie – unul destul de aprins și plin de scânteii –, nu s-a întâmplat nimic, iar roșcata noastră s-a cam distrat alături de Aelius. Privitul nu ajută cu nimic, iar Dimas doar asta face. O privește cu un soi de posesivitate curată amestecată cu o dorință ce-ar putea arde un oraș întreg. Atitudinea lui nu e gustată de Nysaa, care pare doar să îi testeze limitele când își trece brațele după gâtul lui Aelius și își lipește senzual trupul de al lui. Aud practic cum Dimas mârâie, apoi își trece frustrat mâinile prin păr și pleacă la barul din spatele meu pentru a-și umple paharul.

Chicotesc când trece pe lângă mine și îmi aruncă privirea dacă-scoți-un-sunet-te-reduc-la-tăcere, care mă face să râd în hohote.

— Dacă ai de gând doar să privești, la ce te mai enervezi? Taci și înghite, ridic din umeri și îi fac cu ochiul.

Mârâie. Efectiv îmi acopăr gura cu degetele când râd în hohote. Tensiunea curge din el în valuri, dar nu mă sperie, e doar Dimas.

— Nu vorbi de înghițit acum, Morana, bombăne în timp ce soarbe dintr-un alt pahar de whisky. M-ai izolat pe insula ta, fără nicio femeie care să-mi distragă atenția și numești asta vacanță, pufnește încrunțat și încearcă să facă un contact vizual cu mine.

Nu are nicio șansă. Ochii îi sunt lipiți pe Nysaa.

— Ești singurul care se plânge, strâmb din nas spre el. Hai, e sărbătoare! Trebuie să te distrezi, altfel o să îți meargă rău anul viitor, îi fac semn spre fete.

— Nu cred în cheștiile astea, se apleacă să îmi șoptească. Ce e dat să se întâmple, o să se întâmple oricum.



# MORGAN KANE

SERIA R4 VOL. 3

## MOȘTENITORUL DE DIAMANT

PERFEȚIUNEA ESTE IDEALUL VIEȚII, IAR LIPSA GREȘELILOR CONSOLIDEAZĂ ACEASTĂ IDEE.

PRINȚESA DES LEONEHA MUNCEȘTE PENTRU A ATINGE ACEST IDEAL, ȘI UITĂ SĂ MAI TRĂIASCĂ PENTRU SINE. FUGE DE GREȘELI, DAR SE LOVEȘTE DE CEA MAI PERICULOASĂ DINTRE ELE.

PASIUNEA ARZĂTOARE PENTRU CEL MAI REBEL PRINȚ.

IMPRUDENT. MANIPULATOR. IMPULSIV.

ASPECTE DE CARE MORANA SE FEREȘTE, DAR PE CARE LE GĂSEȘTE DIN PLIN ÎN ISSEY - PRINȚUL ÎN BRAȚELE CĂRUIA SE ASCUNDE CÂND VIAȚA ÎI ESTE AMENINȚATĂ.

TRECUTUL LOVEȘTE DIN PLIN, IAR OAMENII DRAGI VOR FI PUȘI ÎN PERICOL. URMĂRITĂ DE UN PSIHO PAT CE ÎȘI CAUTĂ RĂZBUNAREA, PRINȚESA ESTE FORȚATĂ SĂ FACĂ ALEGERI RISCANTE.

CONSTATĂ CĂ GREȘELILE NU POT FI EVITATE, IAR CONSECINȚELE LOR ÎI ZDRUNCINĂ LUMEA. UNICA ALTERNATIVĂ ESTE SĂ SE LEGE DE ISSEY - TRUP ȘI SUFLET -, DECISĂ SĂ SALVEZE BĂRBATUL CARE LUPTĂ PENTRU CEILALȚI, DAR NU ȘI PENTRU SINE, CHIAR DACĂ ACEASTA POATE FI ULTIMA GREȘEALĂ DIN VIAȚA EI.



ROYAL INK BOOKS

